

Declaració d'Emergència o Acte electoral?

Avui el Govern de Catalunya ha fet una declaració oficial d'emergència climàtica, seguint les demandes de nous moviments com Extinction Rebellion o Fridays for Future i d'altres moviments o organitzacions que porten molts anys en aquesta lluita. Aparentment és una bona notícia, no? Veiem-ho.

Els experts climàtics de la ONU (IPCC) que porten dècades estudiant el fenomen ens van dir l'octubre passat que s'han de reduir les emissions globals entre un 40 i un 60% en el 2030 respecte dels nivells del 2010 si no volem superar el grau i mig d'increment de temperatures i entrar en una dinàmica irreversible que posarà en greu risc la nostra pròpia existència. O sigui, tenim només aquesta propera dècada per aconseguir una reducció espectacular de les emissions globals, tenint en compte que els seus informes sempre són prudents i políticament correctes i que acostumen a ser després superats per la realitat.

Al mateix temps, el recent informe de la Plataforma Intergovernamental sobre Biodiversitat i Serveis Ecosistèmics ens diu que el ritme brutal de pèrdua de biodiversitat que estem provocant també posa en risc a la humanitat.

L'IPCC ens diu que, per limitar l'augment de la temperatura a 1'5 graus es requereixen "canvis ràpids, amplis i sense precedents en tots els aspectes de la societat". Això implica un canvi total: de model d'energia, de transport, d'agricultura, industrial, comercial, de consum... En definitiva, un canvi de model econòmic i social en el seu conjunt. Un nou model que posi en el centre a les persones i el seu benestar i que deixi de tenir com a principal objectiu el creixement econòmic indefinit, l'esgotament de recursos i l'obtenció de beneficis a curt termini per damunt de qualsevol altra consideració. Creiem que hem de deixar de sacrificar-ho tot: ciutats, territoris, persones, animals... amb l'excusa del creixement de l'economia, d'una economia que beneficia principalment a una elit global, que a més ens roba perquè gairebé no paga impostos.

Doncs bé, no podem declarar una emergència i pretendre que amb petits canvis ens en sortirem. No podem declarar una emergència i continuar adoptant o recolzant mesures que agreugen la situació, com l'ampliació de l'aeroport del Prat, del port de Barcelona o l'ampliació de la C-32.

Segons l'Institut d'Estudis Catalans una emergència és: *un esdeveniment greu que en cas de produir-se demana una actuació immediata*. En la nostra opinió continuem amb la tendència dels últims anys de buidar de contingut les paraules i actuar com si tinguéssim tot el temps del món. Considerem que una declaració que diu "el Govern té un full de ruta, però som conscients que cal fer més" i en la qual els compromisos comencen per verbs com: adoptar, incrementar, prioritzar, identificar, assumir, declarar o elaborar i sense cap data concreta no està a l'alçada de les circumstàncies i no és una declaració d'emergència real perquè no transmet la urgència ni la gravetat real del problema. S'ha d'explicar la veritat: que la crisi climàtica i ecològica és la major amenaça a la nostra civilització i que hem d'actuar ja, sense excuses. I a partir d'aquí començar un gran debat nacional sobre com afrontem col·lectivament i amb justícia social aquesta emergència.

Donem la benvinguda a la declaració com el primer pas necessari, però estarem expectants, per exigir que s'acompleixin de forma real totes les demandes del nostre moviment: que es digui la veritat, que s'actui en conseqüència immediatament i que es faci amb participació de tots els sectors socials, especialment els més vulnerables.

Rebel·lió o Extinció Barcelona, 14 de maig de 2019